

Ե.

« ՏՈՒՐԱՅԻ, طرا, վանք և եկեղեցին. —
 » Բրտի վանք یدیر الفخار անուանեալ վանքն՝
 » նուիրուած է Ս. Մերկիրիոսի. Կ'ըսուի
 » թէ և յանուն Ս. Թէոդորոսի այլ կո-
 » չուած է: Կայ հօն և եկեղեցի մի յանուն
 » փառաւորեալ Ս. Գէորգեայ, Տուրայի վի-
 » ճակին մէջ, (Նեղոս) զետոյն (աջ) եզերքը,
 » (Այգեստանէն հազիւ երկու մղոն հեռի,
 » ի հարաւակողմն): Եկեղեցին փոքր էր
 » քանի որ յակորիկ Ղփտեաց ձեռքն էր.
 » Բայց երբ Գրիգոր պատրիարքն (կաթո-
 » ղիկոսն) Հայոց եկաւ յԵգիպտոս, և Հայք
 » (իրենց ազգակից վէզիր) Ամիր ալ-ճիւլիշ
 » Պատրի չորս կողմ ժողովեցան, Յակոր-
 » կաց Անպա (Հայր) Կիւրեղ պատրիարքի
 » ատեն, և Տուրայի վիճակն տրուեցաւ
 » Հայոց, ասոնք առին զեկեղեցին և փլու-
 » ցին, և անոր տեղ մեծ ընդարձակ եկե-
 » ղեցի մի շինեցին՝ շատ գմբեթներով, և
 » կոչեցին յանուն Ս. Գէորգայ. վրան այլ
 » աշտարակ մի կանգնեցին (իբր զանգա-
 » կատուն), որոյ դուռն եկեղեցւոյն միջէն